

Geschillenkamer

Beslissing ten gronde 125/2021 van 10 november 2021

Dossiernummer : DOS-2020-00292

Betreft : doorgifte persoonsgegevens van lid sportclub aan een derde

De Geschillenkamer van de Gegevensbeschermingsautoriteit, samengesteld uit de heer Hielke Hijmans, voorzitter en de heren Jelle Stassijns en Frank De Smet;

Gelet op Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG* (algemene verordening gegevensbescherming), hierna AVG;

Gelet op de wet van 3 december 2017 *tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit*, hierna WOG;

Gelet op het reglement van interne orde, zoals goedgekeurd door de Kamer van Volksvertegenwoordigers op 20 december 2018 en gepubliceerd in het *Belgisch Staatsblad* op 15 januari 2019;

Gelet op de stukken van het dossier;

heeft de volgende beslissing genomen inzake:

De klager: Mevrouw X, hierna “de klager”;

De verweerder: Sportclub Y, hierna “de verweerder”

I. Feiten en procedure

1. Op 29 december 2019 diende de klager een klacht in bij de Gegevensbeschermingsautoriteit tegen verweerder.

Het voorwerp van de klacht betreft het doorgeven van de persoonsgegevens van klager waaronder haar naam, adres, geboortedatum, e-mailadres en data van haar laatste bezoeken aan de fitnessclub van verweerder, aan een derde. Klager is lid van de fitnessclub van verweerder. Op enig moment is klager gecontacteerd door een persoon die aangaf in het bezit te zijn van de persoonsgegevens van klager. Deze derde die eveneens lid is van de fitnessclub geeft daarbij te kennen persoonsgegevens betreffende klager te hebben ontvangen van verweerder. Nadat deze derde een ingebrekestelling ontving waarna kwam vast te staan dat zijn echtgenote ten onrechte de abonnementskosten van klager betaalde (i.p.v. de eigen abonnementskosten), zijn de persoonsgegevens van klager door verweerder aan deze derde verstrekt. Op 23 januari 2020 wordt de klacht door de Eerstelijnsdienst ontvankelijk verklaard op grond van de artikelen 58 en 60 WOG en wordt de klacht op grond van art. 62, §1 WOG overgemaakt aan de Geschillenkamer.

2. Op 12 augustus 2020 beslist de Geschillenkamer op grond van art. 95, §1, 1° en art. 98 WOG dat het dossier gereed is voor behandeling ten gronde.
3. Op 12 augustus 2020 worden de betrokken partijen per aangetekende zending in kennis gesteld van de bepalingen zoals vermeld in artikel 95, §2, alsook van deze in art. 98 WOG. Tevens worden zij op grond van art. 99 WOG in kennis gesteld van de termijnen om hun verweermiddelen in te dienen.
4. De uiterste datum voor ontvangst van de conclusie van antwoord van de verweerder werd daarbij vastgelegd op 9 september 2020, deze voor de conclusie van repliek van de klager op 23 september 2020 datum] en deze voor de conclusie van repliek van de verweerder op 7 oktober 2020.
5. De partijen hebben niet verzocht om te worden gehoord op een hoorzitting.
6. Op 8 september 2020 ontvangt de Geschillenkamer de conclusie van antwoord vanwege de verweerder. De verweerder erkent dat er sprake is geweest van het verstrekken van persoonsgegevens van klager aan een derde door een van haar medewerkers in de fitnessclub te Y. Deze medewerker kon niet worden ondervraagd door verweerder omdat hij momenteel niet werkzaam is wegens persoonlijke omstandigheden.
7. Verweerder geeft te kennen de gang van zaken te betreuren en wijst erop dat het volgens de interne richtlijnen in geen geval is toegestaan dat medewerkers persoonsgegevens verstrekken aan derden. In aanvulling hierop stelt verweerder dat de rol van clubmedewerkers steeds kleiner wordt aangezien leden worden aangespoord om gebruik te maken van het principe van "self service" waarbij leden zelf steeds bepaalde gegevens kunnen controleren en indien nodig wijzigen.

Daarnaast zijn de volgende maatregelen genomen: De leden kunnen desgewenst ondersteuning van de klantenservice krijgen; de regiomanagers en teamleiders zijn over dit voorval geïnformeerd en hun is verzocht dit te bespreken met alle medewerkers; er worden nieuwe flyers uitgedeeld aan de medewerkers met daarop de verplichtingen uit de AVG waaraan zij zich dienen te houden; deze flyers zullen steeds een update krijgen en opnieuw worden verspreid teneinde het bewustzijn voor privacy op niveau te houden; de clubmedewerker die de persoonsgegevens verstrekke zal worden aangesproken op het moment dat hij terugkeert; de interne procedure wordt verbeterd om soortgelijke situaties in geval van foutieve rekeningnummers te vermijden.

8. Op 17 december 2020 ontvangt de Geschillenkamer de conclusie van repliek van de klager. Zij geeft daarin aan dat de voorgestelde maatregelen teneinde het voorkomen van herhaling van dergelijke gebeurtenissen haar positief stemmen. Zij benadrukt echter dat er bij de verwerking van persoonsgegevens in december 2019 klaarblijkelijk strijdig met de AVG werd gehandeld. Klager verzoekt de Geschillenkamer een passende sanctie op te leggen aan verweerder.

II. Motivering

9. Iedere verwerking van persoonsgegevens dient op grond van artikel 6 AVG te berusten op een rechtsgrond. Klager was lid van de fitnessclub van verweerder en had derhalve in het kader van de uitvoering van het contract haar persoonsgegevens verstrekt aan verweerder, welke deze gegevens in het kader van diezelfde overeenkomst mocht verwerken (artikel 6.1 onder b AVG).
10. Een medewerker van verweerder heeft - zoals hierboven reeds omschreven - de persoonsgegevens van klager waaronder haar naam, adres, geboortedatum, GSM nummer, e-mailadres en de data van de laatste bezoeken aan de fitnessclub verstrekt aan een derde, omdat deze - weliswaar ten onrechte - de kosten van het abonnement betaalde voor klager. Uit de overgelegde e-mails tussen een medewerker van verweerder en de derde blijkt dat de medewerker de derde heeft geadviseerd om aangifte te doen bij de politie jegens klager wegens diefstal en het bewijs van de aangifte aan verweerder te bezorgen. Dat advies is door de derde opgevolgd en hij heeft aangifte tegen klager gedaan.
11. Artikel 5, lid 1 onder b van de AVG voorziet in het doelbindingsbeginsel, dat vereist dat persoonsgegevens voor welbepaalde, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigde doeleinden moeten worden verzameld en vervolgens niet verder op een met die doeleinden onverenigbare wijze mogen worden verwerkt.¹ De klager heeft haar persoonsgegevens verstrekt in het kader van

Artikel 5 lid 1.b) AVG: Persoonsgegevens moeten : voor welbepaalde, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigde doeleinden worden verzameld en mogen vervolgens niet verder op een met die doeleinden onverenigbare wijze worden verwerkt; de verdere verwerking met het oog op archivering in het algemeen belang, wetenschappelijk of historisch onderzoek of statistische doeleinden wordt overeenkomstig artikel 89, lid 1, niet als onverenigbaar met de oorspronkelijke doeleinden beschouwd („doelbinding”); belang, wetenschappelijk of historisch onderzoek of statistische doeleinden wordt overeenkomstig artikel 89, lid 1, niet als onverenigbaar met de oorspronkelijke doeleinden beschouwd („doelbinding”);

een contractuele relatie, in het vertrouwen dat de gegevens alleen worden verwerkt als noodzakelijk onderdeel van die relatie. De Geschillenkamer is van oordeel dat de verweerder door het doorgeven van die persoonsgegevens van klager aan een derde, heeft gehandeld in strijd met de beginselen van gegevensverwerking. Zij heeft immers, zonder daartoe een geldige rechtsgrond te hebben, de persoonsgegevens doorgegeven aan een derde. Dat de derde ten onrechte de abonnementsgelden voor klager heeft betaald, rechtvaardigt geenszins de doorgifte van de persoonsgegevens aangaande klager aan die derde. Klager heeft haar persoonsgegevens immers verstrekt ter uitvoering van de overeenkomst tussen haarzelf en de fitnessclub, met als enig doel om gebruik te kunnen maken van de sportfaciliteiten. Het had op de weg van verweerder gelegen om de administratieve fout te verhelpen door allereerst zelf contact op te nemen met klager en niet door haar persoonsgegevens door te geven aan de derde.

12. Door op de hierboven omschreven wijze te handelen heeft verweerder de persoonsgegevens die zij heeft verkregen in het kader van de uitvoering van de overeenkomst, doorgegeven en derhalve verwerkt voor doeleinden die in strijd waren met het oorspronkelijke doel bij de verkrijging van die persoonsgegevens, namelijk voor het uitvoeren van de overeenkomst. Het is volgens artikel 6 lid 4 AVG in bepaalde gevallen toch toegestaan om persoonsgegevens die aanvankelijk werden verzameld om te verwerken voor een bepaald doel, te verwerken voor andere verenigbare doeleinden (zonder dat daarvoor een afzonderlijke rechtsgrond is vereist). Bij de bepaling van voorgaande wordt rekening gehouden met: een verband tussen de doeleinden waarvoor de persoonsgegevens zijn verzameld, en de doeleinden van de voorgenomen verdere verwerking; het kader waarin de persoonsgegevens zijn verzameld en verhoudingen tussen de betrokkenen en de verwerkingsverantwoordelijke; de aard van de persoonsgegevens; de gevolgen van de verdere verwerking voor de betrokkene; en het bestaan van passende waarborgen. De Geschillenkamer is van oordeel dat de toetsing aan bovengenoemde elementen geen aanleiding biedt om in casu aan te nemen dat er sprake was van een verdere en verenigbare verwerking overeenkomstig artikel 6 lid 4 AVG. Er kan noch enig verband worden vastgesteld tussen de doeleinden waarvoor de gegevens werden verzameld en de doeleinden voor verdere verwerking, noch kan er enige ander aanknopingspunt worden gevonden die de verdere verwerking zou kunnen rechtvaardigen. Vermits het hier dus gaat over een niet met de oorspronkelijke doeleinden verenigbare verwerking, zal de Geschillenkamer in wat volgt onderzoeken of er eventueel een aparte rechtsgrond is waaronder de verdere verwerking toch zou zijn toegestaan geweest. De enige rechtsgrond die in casu daarvoor nog in aanmerking zou kunnen komen is gerechtvaardigd belang. Immers, het staat vast dat de betrokkene geen toestemming heeft verleend.
13. In artikel 6 lid 1 f) AVG is de rechtsgrond gerechtvaardigd belang neergelegd. De Geschillenkamer zal dus nagaan of de verdere verwerking van de persoonsgegevens van klager in casu eventueel

rechtmatig was onder voornoemde bepaling.² Om dit te kunnen bepalen dient de verwerkingsverantwoordelijke overeenkomstig de rechtspraak van het Hof van Justitie aan te tonen dat:

- 1) de belangen die zij met de verwerking nastreven, als gerechtvaardigd kunnen worden erkend (de “doeltoets”)
- 2) de beoogde verwerking noodzakelijk is voor de verwezenlijking van die belangen (de “noodzakelijkheidstoets”)
- 3) een afweging van die belangen ten opzichte van de belangen, fundamentele vrijheden en grondrechten van betrokkenen doorweegt in het voordeel van de verwerkingsverantwoordelijken of van een derde (de “afwegingstoets”).

14. Allereerst is de vraag welk belang en doeleinde de verwerkingsverantwoordelijke met de verdere verwerking van de persoonsgegevens nastreefde (doeltoets). Door de persoonsgegevens van klager aan een derde door te geven is de verwerkingsverantwoordelijke tegemoet gekomen aan het verzoek van de derde die wilde weten in wiens plaats zij de abonnementsgelden had betaald om er vervolgens voor te zorgen dat die fout kon worden rechtgezet. Het belang van de verwerkingsverantwoordelijke was om de wijziging in het lidmaatschap door te kunnen voeren in het systeem zodat de betaling voortaan ten behoeve van de juiste persoon zou gebeuren en de klant kon worden behouden. Het behoud van de klant kan worden aangemerkt als een gerechtvaardigd belang.

15. Teneinde te voldoen aan de tweede voorwaarde, dient te worden aangetoond dat de verwerking noodzakelijk was voor de verwezenlijking van de nagestreefde doeleinden (noodzakelijkheidstoets). Dit betekent dat de vraag dient te worden gesteld of met andere middelen hetzelfde resultaat kan worden bereikt zonder verwerking van persoonsgegevens of zonder een onnodig ingrijpende verwerking voor de betrokkenen. De persoonsgegevens van klager die zijn doorgegeven door verweerder aan de derde betreffen zoals reeds aangegeven onder andere de naam, het mobiele telefoonnummer, het e-mailadres, de geboortedatum als ook de data van de laatste bezoeken aan de vestigingen van verweerder. Het doeleinde dat werd nagestreefd was het identificeren van de persoon namens wie de abonnementsgelden waren betaald, in plaats van die van henzelf. De Geschillenkamer stelt vast dat het geenszins noodzakelijk was om de persoonsgegevens van klager (met onder meer de data waarop en de vestigingen die klager bezocht) door te geven aan de derde vermits verweerder zelf contact had kunnen opnemen met de klager. Aan de tweede voorwaarde is derhalve niet voldaan.

² Artikel 6 lid 1, f AVG: De verwerking is alleen rechtmatig indien en voor zover aan ten minste een van de onderstaande voorwaarden is voldaan: de verwerking is noodzakelijk voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde, behalve wanneer de belangen of de grondrechten en de fundamentele vrijheden van de betrokkene die tot bescherming van persoonsgegevens nopen, zwaarder wegen dan die belangen, met name wanneer de betrokkene een kind is.

16. De derde voorwaarde betreft de “afwegingstoets” tussen de belangen van de verwerkingsverantwoordelijke enerzijds, en de fundamentele vrijheden en grondrechten van betrokkene, anderzijds. Overeenkomstig overweging 47 AVG dient bij de bepaling hiervan te worden nagegaan of de *“betrokkene op het tijdstip en in het kader van de verzameling van de persoonsgegevens redelijkerwijs mag verwachten dat verwerking met dat doel kan plaatsvinden”*
17. Het voorgaande wordt benadrukt door het Hof in zijn arrest “TKt/ Asociația de Proprietari bloc M5A-ScaraA” van 11 december 2019, waarin het stelt:
- ‘Ook relevant voor deze afweging zijnde redelijke verwachtingen van de betrokkene dat zijn of haar persoonsgegevens niet zullen worden verwerkt wanneer, in de gegeven omstandigheden van het geval, de betrokkene redelijkerwijs geen verdere verwerking van de gegevens kan verwachten’.*
18. De Geschillenkamer stelt vast dat de klager niet had kunnen verwachten dat haar persoonsgegevens inclusief gegevens betreffende haar verplaatsingen doorgegeven zouden kunnen worden aan een derde. Aan de derde voorwaarde is derhalve niet voldaan. Gezien het bovenstaande stelt de Geschillenkamer vast dat gerechtvaardigd belanggeen geldige rechtsgrond was voor de verdere verwerking van de gegevens van klager. Derhalve is volgens de Geschillenkamer komen vast te staan dat er sprake is van inbreuken op de artikelen 5 lid 1, b en 6 AVG.
19. Gelet op het feit dat het hier om een eenmalige onrechtmatige verwerking gaat, die mogelijk zelfs toe te schrijven is aan een menselijke fout, en gelet op het feit dat er inmiddels maatregelen zijn genomen die geschikt lijken om herhaling te voorkomen, beslist de Geschillenkamer dat het niet nodig is in dit geval een geldboete op te leggen en dat een eenvoudige berisping volstaat.

III. Publicatie van de beslissing

20. Gelet op het belang van transparantie met betrekking tot de besluitvorming van de Geschillenkamer, wordt deze beslissing gepubliceerd op de website van de Gegevensbeschermingsautoriteit. Het is evenwel niet nodig dat daartoe de identificatiegegevens van de partijen rechtstreeks worden bekendgemaakt.

OM DEZE REDENEN,

beslist de Geschillenkamer van de Gegevensbeschermingsautoriteit, na beraadslaging, om:

- De verweerder een berisping te geven op grond van artikel 100.1.5°, van de WOG.

Tegen deze beslissing kan op grond van art. 108, §1 WOG, beroep worden aangetekend binnen een termijn van dertig dagen, vanaf de kennisgeving, bij het Marktenhof, met de Gegevensbeschermingsautoriteit als verweerder.

(get). Hielke Hijmans

Voorzitter van de Geschillenkamer